

עמ"ת 6060/06/16 - חאלד חלחולי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 יוני 2016

עמ"ת 6060-06-16 חלחולי(עציר) נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופטת דנה מרשק מרום
חאלד חלחולי (עציר) העורר

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר עו"ד ראיס אבו סייף

ב"כ המשיבה עו"ד עדי יעקובוביץ

העורר הובא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העורר הוא הנאשם 6 בכתב אישום המייחס לו 7 אישומים של קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות לרכב בצוותא, חבלה במזיד לרכב בצוותא, גניבת רכב בצוותא, ניסיון גניבת רכב בצוותא ושהייה בלתי חוקית - הכל לצד 6 אישומים נוספים המייחסים לו עבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל.

הערר הוא על החלטת בימ"ש השלום בראשון לציון (כב' השופט קלייטמן) במ"ת 66138-03-16 מיום 10/05/16 בה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

לטענת הסנגור, החלטת המעצר ניתנה מבלי שבימ"ש קמא ראה לנכון לבחון חלופת מעצר בישראל או שחרור בתנאים מגבילים. עוד טען לאפליה יחסית למעורבים אחרים, בין השאר, תושבי ישראל אשר חלקם בפרשה חמור יותר מזה של העורר וכן הפנה לפסקי דין רבים.

שמעתי טיעוני הצדדים ועיינתי באופן חלקי בפסיקה שהוגשה לעיוני, כאשר אומר כבר, כי ברוב פסקי הדין המדובר
בנסיבות אחרות מעניינו של העורר.

דין הערר להידחות.

בהחלטה נושא הערר התייחס בימ"ש קמא לראיות המבססות תשתית ראייתית לכאורית באשר לאישום הראשון כאשר
העורר נתפס ברכב, הפנה לשיחות בין המעורבים ולגרסאות השונות של העורר אשר אף שתק בחלק מחקירותיו. בכל
הנוגע לאישומים 6-11 המייחסים לעורר עבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל, קבע בימ"ש קמא כי יש בראיות
הקיימות (האיכונים של המשיב) על מנת לחצות את הרף ראיות לכאורה, אך קיים בהן כרסום משמעותי.

בימ"ש קמא התייחס למסוכנותו של העורר כאשר עסקין במי שלחובתו שתי הרשעות קודמות. האחת בעבירה של
כניסה לישראל שלא כדין, השנייה הרשעה מבית משפט צבאי ביהודה בגינה ריצה 20 חודשי מאסר לאחר שהורשע
בעבירות של הכנת חומרי חבלה בכוונה לגרום למוות, השלכת בקבוקי תבערה וחברות בהתאגדות לא חוקית.

בסופו של יום, בימ"ש קמא קבע בצדק כי עסקין בעורר אשר מיוחסות לו עבירות רכוש שבוצעו בתיאום מראש וקשירת
קשר כשבעברו עבירות בטחוניות שאינן קלות כלל ועיקר - כך שקמה בעניינו עילת מסוכנות לצד חשש ממשי להימלטות
מהדין.

בנסיבות האמורות, קבע הוא עוד כי לא ניתן לאיין עילות אלו באמצעות ערבויות כספיות ועל כן הורה על מעצרו של
העורר עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

כאמור, מצאתי כי בימ"ש קמא צדק בכל קביעותיו. הסנגור המלומד לא הצליח להניח תשתית בסיסית לקיומה של
אפליה כאשר ברור על פני הדברים שנסיבותיו של העורר שונות מכל האחרים בפרשה (כאשר אותו מותב דן בעניינם של
כל האחרים).

לצד עבירת הרכוש המתוכננת קמה אכן עילת מעצר מובהקת של מסוכנות. איני מקבלת את טענת הסנגור כי מדובר
בעבר ישן. ההרשעה מבית דין צבאי מקימה מסוכנות ממשית לבטחון הציבור ועל כן, שאלת ההתחמקות מהדין אינה
עומדת לבדה. לא ניתן לשקול, לכן, שחרור חזרה למקום מגוריו בתנאים כספיים בלבד שכן עסקין בתנאי שחרור שעל
קיומם אין למערכת האכיפה בישראל דרך לפקח באזור (ראו סעיף 11 לבש"פ 6781/13 **קונדוס נ' מדינת ישראל**
[04/11/13]).

בוודאי שלא התקיימו נסיבות חריגות המצדיקות לשקול שחרור בתוך שטחי ישראל כאשר ההיפך הוא הנכון.

אשר על כן, כאמור, החלטת בימ"ש קמא מבוססת על כל חלקיה ואני דוחה את הערר.

ניתנה והודעה היום ח' סיוון תשע"ו, 14/06/2016 במעמד הנוכחים.

דנה מרשק מרום, שופטת